

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Cts

46

Lees in dit nummer:
twee volledige tekenverhalen
en de
tweede proeve van onze

GROTE PRIJSVRAAG

FUNCKEN

JE GEEUWT...

HOEVEEL jongens geeuwen niet af en toe in de loop van de dag? Hoe komt dat? Wel, meestal omdat ze niet genoeg slapen. Een volwassene heeft minstens acht uren slaap nodig, en een jongen minstens tien uren.

In een geleerd tijdschrift las ik voor enkele tijd dat beroemde geneesheren verklaard hadden dat vijf uren slaap voldoende waren voor de mens, wanneer hij die nam tussen zeven uur 's avonds en middernacht. Je hebt misschien ook wel horen zeggen, dat de uren die men slaapt vóór middernacht, dubbel tellen? Dit volksgezegde schijnt dus overeen te stemmen met de verklaringen van die geneesheren.

Een zaak is zeker: wij hebben er alle belang bij, zo vroeg mogelijk te gaan slapen en zo vroeg mogelijk op te staan.

Je moet dat beslist deze week nog beproeven, en je zult zien dat je veel evenwichtiger zult zijn, en dat je niet meer zult geeuwen in de klas.

Slaap wel!

Kuifje

ONDER ONS!

DE PROPAGANDA-KAMPIOEN

VOOR enkele weken hebben wij in « Kuifje » onze lezers gevraagd ons het grootst mogelijk aantal adressen van jongens en meisjes uit hun buurt te bezorgen. De eerste prijs van deze wedstrijd werd weggekaapt door **André De Vlieger, Leopoldlaan, 5, Den Haan aan zee.** Deze lezer won het beloofde Philips-radiotoestel, door de inzending van niet minder dan 3.040 (drie duizend veertig) adressen!

Proficiat, André! Wij hopen dat je veel genoegen zult beleven aan je radio!

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

DUIZENDEN jongens en meisjes uit alle landen van de wereld zoeken korrespondentievrienden om in Esperanto van gedachte te wisselen. Esperanto is, zoals je weet, de enige internationale taal en zeer gemakkelijk om leren. Wie grijpt de uitgestoken hand?

Michail Nikolov, gara Pordirn, Bulgarije, *verlangt in esperanto te korresponderen met imkers uit alle landen om katalogen en weekbladen uit te wisselen over bijenteelt.*

Josef Kozisek, Jilhava, Tsjechoslovakijë, *verlangt postzegels, geïllustreerde postkaarten en dagbladen uit te wisselen.*

Jeanette Sidorak (24 jaar) Kamienica, 16/, Bielskabielaj, Sidorak Polen, *verlangt te korresponderen in esperanto met meisjes uit alle landen over filatelie, sport, toerisme, fotografie, film, moderne literatuur, exotische muziek en volksdansen.*

Irma Szull, Waolomin k. Warsawy, ul. Warzawa 18m.5 Polen, *(16 jaar) leerlinge aan een lyceum, verlangt in esperanto te korresponderen op mooie prentkaarten.*

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY DOOR TIBET

HET HUIS VAN DE STERKSTE

SCENARIO VAN GREG

Kid Ordinn drong op het grondgebied van Tex Hittay door en werd door deze laatste tot levenslange dwangarbeid veroordeeld...

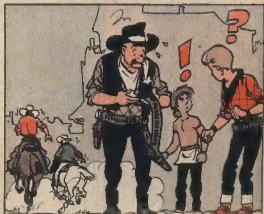

(Wordt voortgezet.)

HET GUITIG HOEKJE

van DOG BULL en KID ORDINN

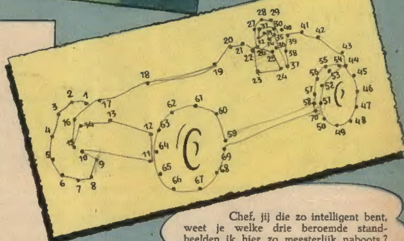
Kijk wat die schaapskop nu heeft uitgestoken! Zie je zijn slachtoffer?

Waar?

He, niet zo vlug! Je hebt het slachtoffer van de jager nog niet ontdekt!

Ik maak veel liever deze tekening!

WIJ KNUTSELEN ZELF
EEN RAAR BOBIJNTJE

JE neemt een leeg bobijntje van garen. Kies het grootste dat je vinden kan. Knip uit een oude binnenband van een fiets twee strookjes rubber, die groter zijn dan de diameter van de cirkelvormige vlakken. Span ze over een van de cirkelvormige vlakken, zoals je ziet op tekening 1. Het middenste van het gaatje (dat in alle bobijnen is geboord) blijft open. Maak deze stroken zo ongeveer in de helft van de bobijn stevig vast. Dat zie je op tekening 2. Weet je, wat je nu gemaakt hebt? Een muziekinstrument. Heb je enige aanleg om een blaasinstrument te bespelen? Zo ja, blaas dan zo krachtig mogelijk in het gaatje van het vlak dat niet dichtgebonden is. Je adem doet de rubberstrookjes trillen en dit verwekt een zeker geluid. Misschien is het niet erg harmonisch maar amusant in ieder geval. Je kan enige afwisseling brengen in de klanken door zachtjes met een of twee vingers op de rubberstrookjes te trommelen. Met een beetje oefening kun je, dank zij dit bobijntje, een aantal kreten en geluiden nabootsen.

Chef, jij die zo intelligent bent, weet je welke drie beroemde standbeelden ik hier zo meesterlijk naboots?

Fffff! Kinderspel!

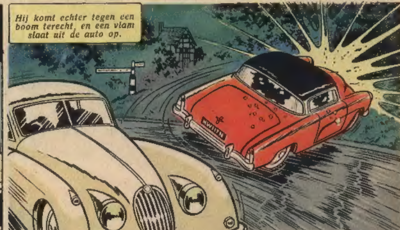
JARI en de KAMPIOEN

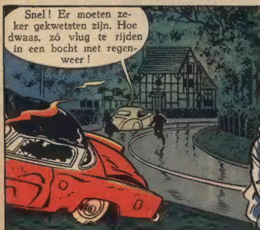

door RAYMOND REDING

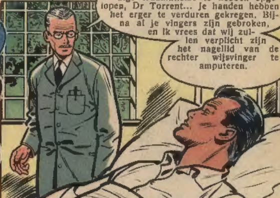
Jari is blind en roept de hulp in van Jimmy Torrent. Deze laatste rijdt naar het vliegveld om het toestel van Parijs te halen...

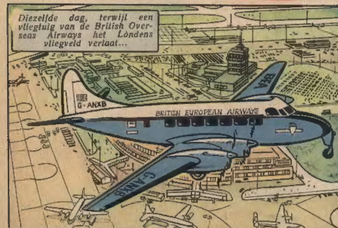

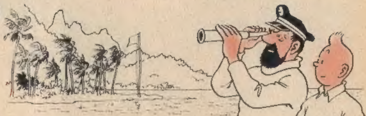
(Wordt voortgezet.)

VOOR 400.000 F. PRIJZEN!

DE GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG

De schat van het PIEREWIT-EILAND

2de PROEVE

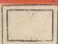

ZODRA Kuifje thuis komt, ontkurkt hij de fles, haalt er het perkament uit en leest deze geheimzinnige boodschap :

Gelukkige zeeman, bevochtig dit perkament met een bijtende vloeistof en het verklapt je het geheim van de fabelachtige schat van het Pierewit-eiland.

Zonder een ogenblik te verliezen, grijpt Kuifje EEN van de drie flessen die in de keukenkast staan en gebruikt de vloeistof om het perkament te bevochtigen.

VRAAG

Welke vloeistof gebruikte Kuifje om de boodschap te zien verschijnen ? Inderdaad, er zijn drie flessen :

een met chloor- (bleek) water, een met brandspiritus en een met ~~azijn~~.

Slechts één van de drie vloeistoffen is goed. Welke ?

Op het antwoordformulier schrijf je slechts EEN van die drie vloeistoffen.

HET vervolg van deze spannende jacht op de schat verschijnt in ons nummer van volgende week.

WELKE KLAS ZAL HET HALEN?

DIT jaar nodigt Kuifje alle scholieren en studenten uit SAMEN deel te nemen aan onze « Grote Prijsvraag ».

Hoe moet je dat doen ?

Het is eenvoudig : je leraar zal een formulier ontvangen. Op de voorzijde van dit formulier staan de zes vragen die je moet oplossen, op de keerzijde worden de namen en de volledige adressen van TEN MINSTE VIJFTIEN LEERLINGEN ingevuld. De naam van je school, van je leraar, de handtekening van je leraar en daarbij zes deelnemingsbons.

De vragen en het reglement van de « Prijsvraag voor de schooljeugd » ZIJN DEZELFDE als die voor de individuele deelnemers van de « Grote Prijsvraag », maar benevens de gewone prijzen, zijn er prachtige speciale geschenken voor deze prijsvraag voor de schooljeugd voorzien !

NEEM DEEL AAN DE PRIJSVRAAG VOOR DE SCHOOLJEUGD !

EERSTE PRIJS

Een volledig KODAK stel, bevattend 1 camera; 1 projector; 1 klein scherm. — 7.500 F.

TWEEDE EN DERDE PRIJS

Twee magnetofoons PHILIPS. — 11.900 F.

VIERDE EN VIJFDE PRIJS

Twee KODAK projectors 8 x 16 mm. — 11.160 F.
25 ballen voor basket. — 11.250 F.
25 albums over aardrijkskunde met chromo's.
100 albums over aardrijkskunde (zonder chromo's). Totale waarde. — 4.375 F

OPGELET : Een reeks van zes bons genummerd van 1 tot 6 volstaat om deel te nemen aan de kollektieve KUIFJE'S PRIJSVRAAG VOOR DE SCHOOLJEUGD. Het feit dat je aan deze kollektieve prijsvraag deelneemt, sluit niet uit dat je individueel de antwoorden op de Grote Kuifje's Prijsvraag kan insturen. m.a.w. je kan tweemaal deelnemen : 1. individueel; 2. met je klasmakkers. Zoek 15 schoolmakkers en stuur ons van 11 december af je antwoord op het speciaal formulier.

KUIFJE'S PRIJSVRAAG
Deelnemingsbon
N° 2

WACHT TOT JE HET SPECIAAL FORMULIER KRIJGT OM AL DE ANTWOORDEN SAMEN OP TE ZENDEN !

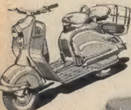
REGLEMENT

1. Aan de GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG mogen al onze lezers en lezeressen van 7 tot 77 jaar deelnemen.
2. Ze omvat vijf proeven en een bijkomende vraag, die in zes opeenvolgende nummers van ons blad zullen verschijnen. De tweede vraag verschijnt in dit nummer.
3. De antwoorden op de zes vragen moeten ons SAMEN toegezonden worden op het antwoordformulier dat aan « Kuifje », n° 50, van 11 december toegevoegd wordt.
4. Om geldig te wezen, moeten er op ieder antwoordformulier zes deelnemingsbons genummerd 1, 2, 3, 4, 5 en 6, die in ons blad verschijnen, in de daarvoor voorziene vakjes gekleefd worden.
5. Iedere deelnemer mag meer dan een antwoordformulier insturen op voorwaarde echter dat op ieder antwoordformulier zes deelnemingsbons gekleefd zijn. Maar opgelet : ER WORDT SLECHTS EEN PRIJS PER DEELNEMER TOEGEKEND. Deze prijs wordt verleend op het best geklasseerde antwoord.
6. De antwoordformulieren moeten in een als brief gefrankeerde omslag gezonden worden naar : « Kuifje », GROTE PRIJSVRAAG, Lombardstraat, 24, Brussel, VOOR 15 JANUARI 1958 te middernacht. De poststempel geldt hier als bewijs. Aangetekende zendingen of zendingen die onvoldoende gefrankeerd zijn, worden niet aanvaard.
7. In de omslag mag alleen het antwoordformulier steken, geen brief of andere mededeling.
8. De juiste antwoorden op de vijf vragen berusten bij meester Frankignoul, deurwaarder te Brussel.
9. Iedere konkurrent moet de beslissingen van de jury aanvaarden. Tegen deze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.
11. Het personeel van « Kuifje » mag niet deelnemen aan deze prijsvraag.
12. Het feit deel te nemen aan deze prijsvraag veronderstelt, dat de deelnemer ieder punt van dit reglement aanvaardt.

SENSATIONELE PRIJZEN

1.	1	auto FIAT 1.100	76.700 F.
2.	1	scooter prima N.S.U.	21.900 F.
3.	1	piano HANLET	19.500 F.
4.	1	televisietoestel PHILIPS	14.500 F.
5 tot 14.	10	radiotoestellen PHILIPS	15.750 F.
15 tot 24.	10	AJAX fietsen	22.500 F.
25 tot 34.	10	ping-pong tafels GOVERNOR	22.500 F.
35 tot 44.	10	platendraaiers MIGNON	8.900 F.
45 tot 69.	25	uurwerken HELVA	21.625 F.
70 tot 79.	10	vliegtuigen met explosiemotor (SCIENTIFIC)	7.600 F.
80 tot 99.	20	tenten GOVERNOR	13.000 F.
100 tot 199.	100	vulpennen LE TIGRE	40.000 F.
200 tot 209.	10	GEVABOX	3.250 F.
210 tot 229.	20	motorbootjes RUNABOAT	6.200 F.
230 tot 279.	50	paar rolschaatsen (CHRISTIAENSEN)	12.500 F.
280 tot 319.	40	straalrenwagens JETEX	7.200 F.
320 tot 329.	10	VICTORY platen microsillon	1.680 F.
330 tot 429.	100	dozen om een zeilboot te bouwen SAMPAN	13.000 F.
430 tot 454.	25	paar ping-pong raketten GOVERNOR	3.000 F.
455 tot 554.	100	albums van de LOMBARD COLLECTIE	6.900 F.
555 tot 654.	100	dozen MECCANO OO	6.000 F.
655 tot 754.	100	helikopters DINKY TOYS	5.100 F.
755 tot 1.004.	200	ganzenspelen KUIFJE en BOBBIE	5.230 F.
	50	albums over aardrijkskunde.	

AJAX

NUMMERS VAN DE PRIJSVRAAG :
Indien je de nummers van ons weekblad wenst, waarin de Grote Prijsvraag verschijnt, kan je die aanvragen aan het adres van ons blad. Voor ieder nummer voeg je 8 frank in postzegels bij, 10 frank voor het buitenland.

BADEN POWELL

Zuid Afrika 1900. — B.-P. neemt deel aan de strijd tegen de Boeren en kreeg het kommando over het garnizoen van Mafeking, dat reeds verschillende maanden door de Boeren wordt belegerd en verzwakt is. Op zekere nacht besluit B.-P. een laatste kans te wagen om de Boeren tot de aftocht te dwingen...

Tekst van Alan Jason
Tekeningen van Norman

Die wagons komen van Mafeking. De Engelsen trachten te vluchten. Schiet ! Schiet !

Schiet in plaats van toe te kijken ! VUUR !

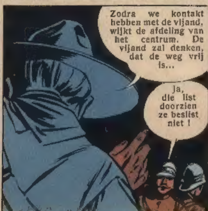

(Wordt voortgezet.)

Volgende week : DE BOEREN VALLEN IN DE HINDERLAAG.

SIGNOR SPAGHETTI, KEUKENPIET

door

DINO ATTANASIO

Iedere gelijkenis met zekere personen of bepaalde plaatsen kan niet anders dan louter toeval zijn . . .

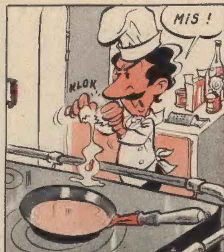

HAAAAAAAA
Keuken

VLUG !
Een dokter ! De ober ziet helemaal groen en hij is stokkestijf !
euken

Binnen enkele weken is hij wel terug op de been !

Chef, ik weet niet wat er gebeurd is, maar beperk je tot zeer eenvoudige gerechten !
Ja, baas !

Twee spiegeleieren !...
In orde ...
Keuke

MIS !
KLOK

Wel, die eieren ?
Hier zijn ze!

Koop meer eieren, want ik heb er twaalf nodig opdat er één zou gelukken !

De klant vindt dat de eieren niet genoeg gebakken zijn ...
Niet genoeg gebakken ?... Niet genoeg gebakken ?... Geef hier !

Wie zegt er hier dat die eieren niet genoeg gebakken zijn ?
IK !

OPETEN !!!
Maar...
BOLLA

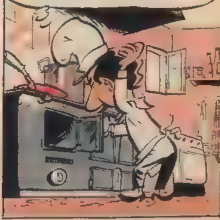

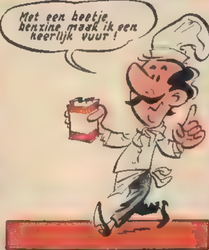

EINDE

Volgende week : JAAK MET DE VAAS

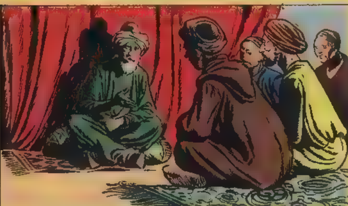
KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE ALBIGENZEN

HET land, de bossen, de akkers die men bezat, maakten tijdens het Leenroerig Tijdperk de ware rijkdom uit. Door de opkomst van de vrije steden en de handel, ontstond er een nieuwe rijkdom : die van het goud. Men kon rijk zijn zonder een stuk grond te bezitten. Men is rijk als men goud heeft. Dit bracht een hele ommekeer te weeg, niet alleen in de levenswijze van de mensen, maar ook in de geesten. Er ontstond een soort van goudkoorts. De dertiende eeuw is het tijdperk van heel wat ketterijen...

1. — HET GOED EN HET KWAAD

IN de XIIIe eeuw reeds predikte een Perzisch filosoof opnieuw de oude godsdienst van Zarathustra (in het Grieks Zoroaster), die twee krachten tegenover elkaar plaatste, die van het Goed en die van het Kwaad. Dit idee vond ingang in de Balkanlanden en de aanhangers van deze leer waren de Bogomilen Zij zongen inderdaad « Bog, milui ! God, medelijden ! » In Bulgarije waren de Bogomilen talrijk. Zij geloofden dat de Boze de wereld had geschapen.

2. — DE REINEN

VAN het Balkanschiereiland drong de leer door tot in Italië en het zuiden van Frankrijk, waar de ketters als centrum Toulouse en Albi hadden gekozen. Aan deze laatste stad hebben zij hun naam Albigenzen te danken. Hun streven was gericht op een rein leven Zij verwierpen de meeste R.K. sacramenten Zij aten nooit vlees of eieren, ze dronken geen melk Sommige dreven het zover te vasten tot de dood toe. De zelfmoord was een garantie voor de eeuwige zaligheid. De kruistocht die paus Innocentius III tegen hen liet prediken, had wrede oorlogen tot gevolg

3. — DE ARMEN VAN LYON

IN 1173 stichtte Pierre Valdo de secte « De armen van Lyon ». Zij weigerden het gezag van de paus te erkennen, zij wilden geen priesters en ook geen sacramenten. Zij baden echter de Vaderons vijftig keren voor en na de schamele maaltijden Deze secte had eveneens veel sukses. In het noorden predikte Tanchelmus of Tanquelin in dezelfde zin. Hij werd te Antwerpen neergestoken.

4. — DE INQUISITIE

DE Kerk reageerde streng. Het ging hier om het geloof en om de maatschappij zelf. De bisschoppen waren niet bij machte de vloed in te dijken en de pausen gaven de inquisitors opdracht de ketters op te sporen en ze hun ketterijen te doen afzweren Indien zij echter volhardden, dan werden zij in handen gegeven van het gerecht en vele, vele ketters eindigden hun leven op de brandstapel. De Dominicanen bekeerden veel afvalligen door het goede woord te prediken en de Minderbroeders door hun armoede

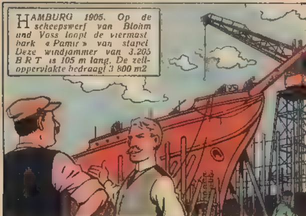
5. — DE KRUISTOCHT VAN LODEWIJK VIII

DE Albigenzen werden verslagen door Simon de Montfort, maar het was Lodewijk VIII, zoon van Philips-Augustus, die een einde maakte aan de tragedie. Hij ondernam een kruistocht tegen de Albigenzen. Voor hem was dat tevens een mooie gelegenheid om zijn machtige vazal Raymond VII, graaf van Toulouse, onder de voet te lopen en Languedoc te veroveren. Hij gelukte daar in en stierf tijdens zijn veldtocht in 1226.

(Wordt voortgezet.)

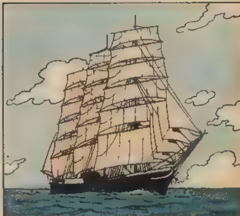
DE LAATSTE REIS VAN DE PAMIR

DOOR BOB DE MOOR

De « Pamir » werd samen met andere zeilschepen ingezet op de vaart naar Zuid Amerika. De « Pamir » had zusterschepen ondermeer de « Passat » en deze vloot zeilschepen werd in de internationale zeevaartmiddens « The Flying P-Liners » genoemd. « P », omdat de naam van ieder schip met een P begon.

Tussen de twee wereldoorlogen kocht de Fin Gustav Erikson de viermaster op. Na de tweede wereldoorlog vervoerde het schip graan tussen Australië en Europa. In 1951 werd de « Pamir » buiten vaart gesteld maar enkele jaren nadien aangekocht door de firma Schliewen van Hamburg, die het vaartuig als cargo-schoolschip inrichtte. De Duitse bondspresident Prof. Theodor Heuss woonde de proefvaart bij en schouwde de kadetten

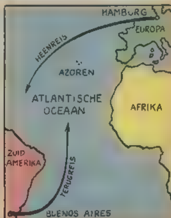
1. Romp; 2. Boegspriet; 3. Fokkemast; 4. Grote mast; 5. Kruismast; 6. Bezaanmast; 7. Bovenbezaan, 9. Bezaanzeil; 10. Bezaanmaststagzeil; 11. Royalzeil; 12. Bovenbramzeil; 13. Onderbramzeil; 14. Bovenmarszeil, 15. Ondermarszeil; 16. Grootzeil van kruismast, 17. Grootzeil; 18. Fok; 19. Kruismaststagzeilen; 20. Grootmaststagzeilen, 21. Voorzeilen; 22. Roer; 23. Waterlijn.

Enkele maanden geleden verliet de « Pamir », een van de grootste en het snelste zeilschip ter wereld, Hamburg en zette koers naar Argentinië met een bemanning van 93 koppen waaronder 53 kadetten

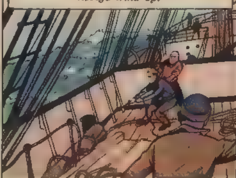

De heenreis verliep voorspoedig maar tijdens de terugreis, op zaterdag 21 september, ter hoogte van de Azoren :

Kommandant, de meteorologische diensten melden dat er een orkaan op komst is.

Een uur later steekt er plotseling een hevige wind op.

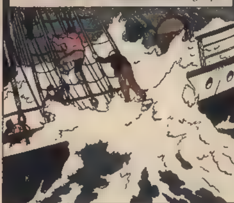

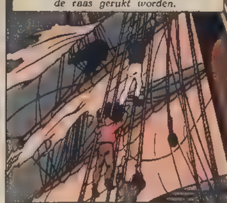
De golven worden torenhoog opgezweept, de hel barst los.

DRAAI OM

De stalen masten en raas buigen zich onder de druk van de wind, die een snelheid van 160 m tot 200 m per sekonde bereikt
Alle hens aan dek! Iedereen het want in! Reef de zeilen!

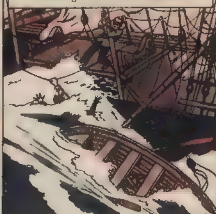

Met verenigde krachten tracht de bemanning zeil te minderen, doch de hevige wind maakt ieder maneuver onmogelijk

Zich krampachtig aan het touwwerk vastklampend, moeten de dappere zeelui onmachtig toezien hoe de zeilen van de raas gerukt worden.

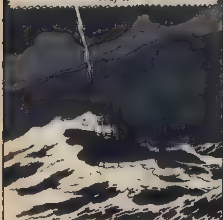

De kommandant geeft bevel een S.O.S. uit te zenden.
S.O.S.! S.O.S.! PAMIR IN GEVAAR TE KAPSEISEN!

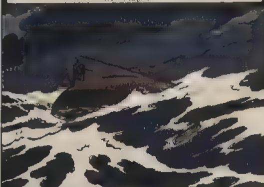

S.O.S.! HELLING BEDRAAGT 40°! S.O.S!

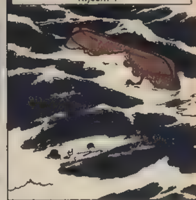

Wij moeten het schip verlaten! Rantsoen sigaretten en rhum voor iedereen! Laat de sloepen te water!

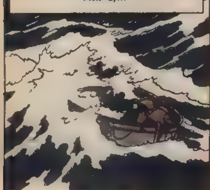

Maar de huizenhoge golven rukken de reddingsboten uit de davids...

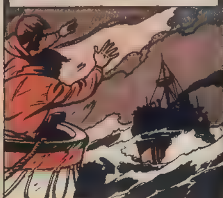

S.O.S! S.O.S.! HELLING BEDRAAGT 45°! . GANS HET WAND WERD OVER BOORD GESLAGEN

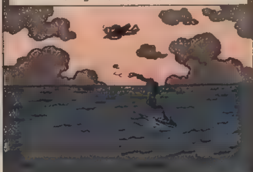

S.O.S.! HELP ONS! WIJ ZINKEN! WIJ ..

Het lot van de fiere viermaster is bezegeld.. Langzaam legt hij zich op de flank. . De masten verdwijnen in de kokende golven... De kiel wordt nog even zichtbaar. Dan verdwijnt hij in de diepte...

Enkele jongens slagen er in al zwemmend een op drift geslagen sloep te bereiken en er zich in te hijsen. .

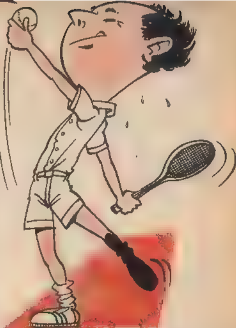

Verkleumd, half verdoofd, trachten de matrozen de boot drijvend te houden Een torenhoge golf sleurt vijf man mee. . De overigen bidden met luide stem God om hulp. Han krachten nemen af...

Uren worstelen deze kerels tegen de ontketende elementen. Eindelijk doemt een schaduw voor hen op! Op de « Saxon », een Amerikaans schip heeft men de schipbreukelingen opgemerkt Men hijst hen aan boord.

Schepen en vliegtuigen van tien verschillende nationaliteiten zetten de opzoekingen voort Een zesde overlevende wordt opgepikt
De overigen verdwenen met hun schip in de diepte Zo eindigde dit drama, dat het leven kostte aan bijna heel de bemanning en het verlies betekende van een der weinige zeilschepen die nog de zeven zeeën klieven

EINDE

Hallo! Hallo! Hier LUC VARENNE

NAAR AUSTRALIE

ZES maanden na de onvergetelijke matchen tussen Washer en Brichant aan de ene kant en de Mexicanen Llamas en Contreras aan de andere kant; van onze tenniskampioenen tegen de Britten, Davis en Wilson, en eindelijk tegen de Italianen Pietrangeli en Merlo, spreekt men opnieuw over tennis en vooral over de Davis beker. Dat komt omdat de laatste ronde van deze competitie in aantocht is.

Voor ons gaat het hier om een van de mooiste bladzijden uit de sportgeschiedenis van ons land. Misschien is dit wel de laatste. Inderdaad, Philippe Washer is niet meer zo heel jong, voor een tenniskampioen wel te verstaan. Wij hebben alle tenniskampioenen van Europa ontvangen, behalve die van Frankrijk. Dit betekent, dat we volgend jaar in het buitenland moeten spelen. Onze kansen om de finale te winnen worden daardoor geringer. Onze enige kans om een grote overwinning te boeken, blijft Australië. Het is niet zeker dat onze kampioenen winnen, maar ze hebben in ieder geval een kans.

★

DE Amerikanen zijn niet meer zo schitterend als vroeger toen ze een dozijn vedetten van internationale klasse konden opstellen. Sedertdien zijn hun beste tennismen van de liefhebbers naar de beroepsspelers overgegaan. Dick Savitt, overwinnaar van Wimbledon 1951, heeft zich terug getrokken. Hamilton Richardson werd verslagen door Kurt Nielsen te Forest Hills. Budge Patty heeft veel kwaliteiten, maar werd door de Amerikaanse selektiecomité's terzijde geschoven. Men heeft nu een beroep gedaan op Vic Seixas, Herbert Flam en Mulloy, die reeds veertig jaar is. Deze drie spelers werden onder de leiding geplaatst van Bill Talbert.

Zegt de naam van Vic Seixas je niets? Herinner je je het groot sukses van de Belgen niet meer? Het was Jacques Brichant, die in 1953 te Brisbane de overwinning en daarmee ook de Davis beker haalde. De eerste dag van de match gespeeld tussen België en de Verenigde Staten, haalden zowel de Belgen als de Amerikanen een overwinning. Op dit ogenblik speelde Seixas werkelijk schitterend en onze Brichant nog niet zo goed als hij nu speelt. Washer was ziek en kon zijn moedige tennisgezel niet helpen. Toch haalde Jacky Brichant de overwinning. Dit betekent dat hij ook thans veel kans heeft.

★

DE Zweden Sven Davidson en Ulf Schmidt konden, naar men beweert, de Amerikaanse veteranen verslagen. Zij geraakten echter niet zo ver, vermits zij in Italië uitgeschakeld werden. Men kan zeggen dat Washer en Brichant geen vedetten van internationale klasse zijn, maar zijn er die nog wel in het kamp van de liefhebbers? Wij geloven het niet. De kansen van de Belgen om de Amerikanen te overwinnen, zijn misschien niet groot, maar ze bestaan. Flam slaagde er in Washer te Roland-Garros te verslaan, maar het was op het nippertje.

Intussen wordt de reis van Washer en Brichant naar Australië met de grootste zorg voorbereid. Pierre Gielhaud zal hen vergezellen. Zij vertrekken begin december en hebben een oponthoud te Los Angeles, waar ze aan een tornooi zullen deelnemen. Van daar reizen zij naar Honoloeloe en dan naar Australië, het land van de kangoeroes. Wij wensen hen een mooie reis en veel sukses toe!

De erfenis

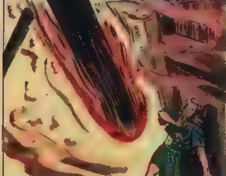

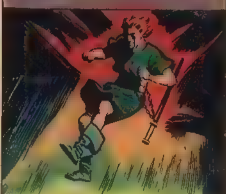

(1) ...dste Germaans alfabet

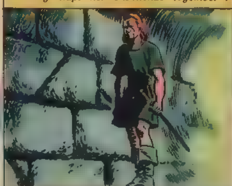

van Sigurd

Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

… van hun landgenoot en steken zijn huis in brand

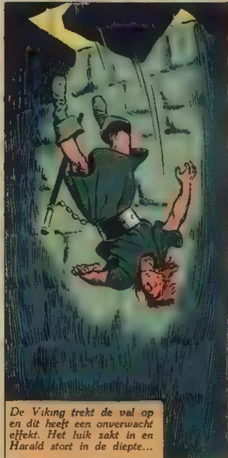

(Wordt voortgezet.)

Marc Larcher beloofde Mulligan mee naar de schat te zoeken, die door de Japanners te Guam werd achtergelaten. De onderneming zal echter niet gemakkelijk zijn, want zij worden steeds achtervolgd door de Samoerai.

BEN jij de kapitein van het schip? Heb je een matroos die Mooretaï heet?

De politieagent wiegelde van het ene been op het andere en bekeek Marc met onderzoekende blik. Deze laatste knikte bevestigend.

— Wat is er aan de hand? Is er hem iets overkomen?

— Hij werd omver gereden door een doodrijder, die er in geslaagd is de vlucht te nemen. Men heeft de matroos naar het hospitaal gebracht en wij moesten wachten tot hij weer tot het bewustzijn kwam om zijn identiteit vast te stellen.

Het kostte Marc veel moeite zich te beheersen.

— Kan u mij naar het hospitaal voeren? antwoordde hij met neutrale stem.

— Ja, dat kan ik!

— Wacht me op de kaai op, ik kom dadelijk...

De zeeman sprong vlug in de kajuit. Daar zat Mulligan. Hij was bezig een indrukwekkende colt in te smeren. Toen Marc de deur opende, schrok hij.

— Je jaagt me de schrik op het lijf! bekende hij.

In enkele woorden bracht Marc

EEN DOF GERONK EN DAARNA SCHEERDE EEN GROTE WITTE WAGEN RAKELINGS LANGS HEM HEEN...

OPGEJAAGD ALS WILD

Het vijfde hoofdstuk van onze avonturenroman
DE SAMOERAI VAN DE ZWARTE ZON
Tekst van J. M. Charlier geïllustreerd door Ref

hem op de hoogte van de gebeurtenissen.

— Je matroos werd aangereden door die duivelse Japanners. Zij wilden verhinderen dat hij tot bij Morhead zou geraken.

— Dat is mogelijk, maar ik wil zekerheid! Ik rijd dus tot daar. Meteen zal ik vernemen waarom de gevraagde voorraden niet geleverd werden.

Mulligan werd bleek.

— En je laat mij hier alleen?

Marc wees naar een kast waarvan de deur openstond. Daarin hingen enkele wapens.

— Daarmee kan je je wel verdedigen, nietwaar? De bemanning zal je helpen in geval van nood!

De Amerikaan scheen daarvan niet erg overtuigd. Marc liet hem echter aan zijn lot over en liep vlug de trap op naar de brug. De politieagent wachtte met de knieën nonchalant tegen het stuur van de jeep geplooid. Alvorens in te stappen vergewiste Marc Larcher er zich van dat zijn Luger gemakkelijk uit de holster gleed...

★

DE jeep vertrok met veel lawaai. Het ziekenhuis was groot en wit en lag te midden van een park, waar de vogels zongen en piepten. Mooretaï lag in een grote zaal, waar een sterke geur van eter en formol hing. Hij lag roerloos. Zijn gelaatskleur was grijs, hij hield de ogen gesloten en om zijn hoofd was er een dik verband gewikkeld. Tevergeefs vroeg Marc hem om een paar woorden uitleg. Mooretaï was nog half bewusteloos en herinnerde zich niets. Larcher liet tweehonderd dollar op zijn naam achter en verliet dan het ziekenhuis. Hij riep een taxi en reed naar Morhead. Een sekretaris leidde hem naar het bureau van de baas. Dat bureau was een soort van glazen kajuit op het einde van een lange ijzeren galerij, die de opslagplaats domineerde. In dit aquarium heerste een drukkende hitte en hingen de geuren van teer, gezouten vlees en specerijen. Morhead, een kleine kale man, die hevig transpireerde, kwam van achter zijn tafel te voorschijn. Hij droeg een bril met dikke glazen, want hij was erg bijziend.

— Jij, kapitein? stamelde hij hoogstverbaasd. Kan ik je van dienst zijn?

Nu was het de beurt aan Marc om verwonderd te zijn.

— En of! Ik wacht nog steeds op je camions!

— Mijn camions? Welke camions?

Morhead veegde zich het voorhoofd af en bekeek de zeeman alsof hij er ernstig aan twijfelde dat deze zijn zinnen nog bij elkaar had.

Larcher voelde zijn bloed koken, doch maande zichzelf tot kalmte aan.

— Maar, mijnheer Morhead, u moest me toch vroeg in de morgen twee camions zenden met levensmiddelen, drinkwater en olie?

— Kapitein, u hebt ze toch afgezegd! Om zes uur hebt u me getelefoneerd om me er van te verwittigen dat u niets meer nodig had. Op dit ogenblik stonden mijn camions op het punt te vertrekken. U hebt me gezegd dat uw schip moest opgekalefaterd worden en dat het misschien nog twee weken zou duren eer u zee kon kiezen...

— Werkelijk? Heb ik dat echt gezegd?

Marc vroeg dit zo onverschillig mogelijk. Hij wist reeds wie dit telefoontje aan Morhead kon gegeven hebben. Het waren natuurlijk de Samoeraï van de zwarte zon. Mulligan had de macht van zijn vijanden niet overschat. Zij waren inderdaad zeer goed ingelicht en in staat bliksemsnel toe te slaan. Dat werd beslist een gevaarlijk avontuur.. Een diskreet hoestje riep hem tot de orde terug. Morhead staarde hem wantrouwig aan.

— Wat moet ik doen, kapitein? Indien het nodig is, kan ik de bestelling deze avond ofwel morgenvroeg leveren.

Marc schoof zijn pet wat achteruit en wreef zich over het voorhoofd. Iedere hoop nog voor de hoge tij in te schepen, was thans toch verzwonden.

— Kom morgen, zei hij, kom morgenvroeg. En nog iets, mijnheer, indien ik nogmaals zou telefoneren, voer dan mijn bevel dat ik telefonisch zou geven NIET uit, indien ik het gesprek niet laat voorafgaan door een woord... Hm.. Laten we zeggen... Tureluut...

Morhead wist blijkbaar niet meer wat hij er moest van denken. De kleine oogjes in het papperig gezicht bekeken kapitein Larcher angstig en met de grootste verbazing. Hij week een stap achteruit.

— Tureluut, hakkelde hij en het kostte hem moeite zijn speeksel in te slikken.

— Ja, tureluut, antwoordde de kapitein. Hij groette vaag, draaide zich om en verliet het kantoortje.

Na het schemerdonker van de opslagplaats, verblindde het felle zonnelicht hem. Hij bleef een ogenblik op de rand van de stoep staan en knipperde met de ogen. Welke reflex bewoog hem toen hij plotseling achteruit sprong? Een dof geronk, daarna scheerde een grote witte wagen rakelings langs hem heen. Hij verloor het evenwicht en moest een bovenmenselijke inspanning doen om de metalen massa te ontwijken. Hij rolde op de grond en sprong onmiddellijk weer op. Hij had nog net de tijd om de lange, witte Amerikaanse wagen om de hoek van de straat te zien verdwijnen. De banden huilden over het asfalt toen de wagen de bocht nam. Marc was lijkbleek en snakte naar adem. Met machinaal gebaar wreef hij het stof van zijn kostuum. Zijn hart klopte alsof het barsten zou.

— Dat was op het nippertje! murmelde hij. Die vervloekte schurken. Ze wisten dat ik vroeg of laat naar Morhead zou gaan om mijn voorraden op te eisen. Ze hebben me dus met hun wagen opgewacht en ze hebben getracht mij hetzelfde lot te bescheren als Mooretaï. Ik had er een voorgevoel van... Wat een geluk, wat een geluk! Ware ik niet achteruit gesprongen, hadden ze me nu met gebroken ledematen naar het ziekenhuis kunnen voeren. Ik moet op mijn hoede zijn!

In een hoek wachtte hij tot er een taxi voorbij reed. Hij wipte er in en liet zich in snelle vaart naar de kaaien brengen. Enkele minuten later reeds was hij op zijn schoener, de « Bora-Bora » Mulligan had zich in de stuurhut opgesloten. Hij had een fles cognac bemachtigd en zijn colt naast zich gelegd.

— Ha, daar ben je! Wat ben ik blij! Ik vreesde reeds dat ik je niet meer zou terug zien...

— Ho, het scheelde geen haar!

En in het kort vertelde de zeeman wat er op zijn uitstap was gebeurd.

— Ik vraag mij af waarom de Samoeraï Morhead getelefoneerd hebben. Ze hebben ons vertrek uitgesteld, goed... En wat dan nog? Ze hopen toch beslist niet dat ik hier tot het einde der dagen voor anker zal blijven liggen!

— Begrijp je het dan niet? antwoordde Mulligan met doffe stem.

Hij boog zich naar Marc toe en zei:

— Ze willen ons deze nacht nog hier houden. Wij liggen hier aan het uiteinde van de rede. Zelfs in de dag is het verlaten en zodra het donker wordt, is er geen mens meer in de opslagplaatsen, zelfs geen kat! Je kan hier schreeuwen, huilen, gillen, schietten, maar zonder hoop dat iemand je tijdig zal komen helpen. Deze avond, Marc, vallen ze ons aan... En het is daarom dat wij hier moesten blijven.. Als ze ons op deze schoener vinden, betekent dit ons einde...

Volgende week :

OP HET NIPPERTJE

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

De ware geschiedenis van ROBINSON CRUSOË

Er is geen jongen ter wereld, die « De Avonturen van Robinson Crusoë » van Daniel Defoe nog niet ter hand heeft genomen. De auteur heeft zich geïnspireerd aan de waarlijk beleefde avonturen van de Schotse zeeman Alexander Selkirk.

Op 20 april 1704 vocht het schip « De Vijf Havens » van Zijn Britse Majesteit tegen een storm aan de kaap Hoorn.

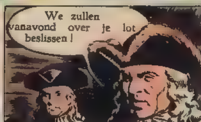

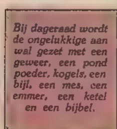

Van zodra zijn woede voorbij is, voelt de arme Selkirk zich hulpeloos.
Ha, die schurken! Een bijbel!... Ik had liever enkele nuttige instrumenten gehad!

« Hij die al zijn hoop zal stellen in de Heer, zal door de Heer worden gesteund en niet vergaan... » Dat is waar, ik mag de moed niet laten zinken!

Selkirk bouwt een kleine hut...

Dank zij een onuitputtelijk geduld, slaagt de eenzame zeeman er in een vuurtje aan te leggen op de manier van de wilden.

Daarna gaat hij op jacht om voedsel te vinden.
Van honger zal ik hier nog niet zo vlug sterven!

Selkirk is gauw aan zijn nieuw bestaan gewend.
Ha, die plantjes beginnen te schieten, hé Koko? Gelukkig kan ik nog tegen jou praten, anders zou ik het spreken vergeten!

Maar na een jaar wordt de situatie hachelijk...
Mijn kleren vallen aan flarden. Ik heb wel geitenvellen, maar niet eens een naald!

Met een dikke doorn en zeer fijne lianen slaagt Selkirk er in zich een huidenpak te maken.

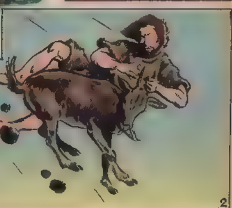

Verdorie! Mijn laatste poeder! Zal ik gedwongen zijn alleen nog fruit te eten?..

Door de omstandigheden ziet Selkirk zich genoopt te leven als een wilde.

Het primitief bestaan in open lucht ontwikkelt echter zodanig zijn spieren, dat hij zelfs in staat is een geit te vangen die voor hem uit vlucht.

Op zekere dag tijdens een jacht

2

Deze keer is het er mee gedaan!

Tengevolge van de val blijft Selkirk gedurende uren bewusteloos liggen

Wat, jij ligt onder mij? Jij hebt mijn val gebroken... Beste dank, beestje!

Maanden, jaren gaan voorbij... Elke morgen kijkt Selkirk hoopvol naar de einder.

Op zekere dag...
Hemel! Ik droom niet! Een schip!... Ik moet een vuur aanleggen!

Deze kerels zijn geen zeelieden zoals de anderen. . Ze zien er vreemd uit!

Hemel! Het zijn piraten!

Alleen dank zij zijn buitengewone lenigheid slaagt Selkirk er in aan de zeerovers te ontsnappen.

Hij verbergt zich als een dier in zijn hol om niet in de handen van de gewetenloze schurken te vallen.

Wanneer het schip eindelijk afvaart...
Ha! De duivels hebben mijn hut vernield en mijn voorraad gestolen!

Dank zij de avonturen van Selkirk, die in Robinson Crusoë omgedoopt werd, behaalde de oude, onbekende schrijver enkele jaren later een van de grootste suksessen die ooit in de annalen van de boekhandel werden genoteerd.

L. & F. FUNCKEN — Einde

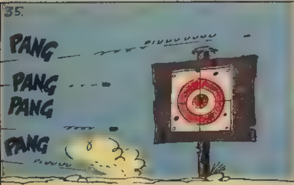
Volgende week : DE RALLY VAN MONTE CARLO.

DE SPOORPIRATEN

DOOR R MACHEROT

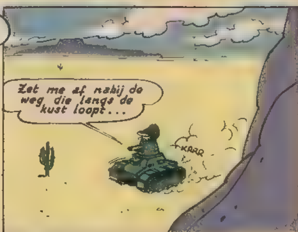
De spoorpiraten hebben zich meester gemaakt van de eerste en enige tank van Notenschelp. Anthraciet deelt zijn bevelen uit

(Wordt voortgezet.)

HAPO -kate!

EEN VERHAAL VAN JO POLLART GEILLUSTREERD DOOR REF

DE maan was reeds lang opgegaan als Larson en zijn gezel op het einde van een wegel een kleine open plaats in het woud ontdekten. Daar stond een ronde hut.

— Wie zou daar wonen ?

— Waarschijnlijk een oude brompot !

Op de drempel van de enige opening lag roerloos een grote jachtluipaard. Hij lag daar even onbeweeglijk en mysterieus als de sfinxen die de ingang van de oude Egyptische tempels versieren. De jachtluipaard blies woedend toen zij naderden, maar hij bewoog niet en hij hield zich koest toen een bevende stem, die van in de hut kwam, hem toeriep .

— Kelele ! . Stil !

De jager naderde de hut alleen, zo wilde het immers het gebruik. Hij hoestte even om zijn komst te melden en riep dan

— Hodi ?

Dit woord is zoveel als het aankloppen op de deur alvorens ze open te doen. Een grijsaard, diep gebogen en leunend op een stok in gedraaid hout, verscheen in de deur-opening.

— Karibu... Kom nader, vreemdeling. Deze woning weze de uwe en die van de man die u vergezelt zolang het u believt er te blijven.

Dit werd op een vriendelijke toon gezegd en met een hoofsheid die geleek op de Maghrebische salamaleks. Niets liet blijken dat de grijsaard niet ingenomen zou geweest zijn met het bezoek Het was een neger van het zuiver Azanda type en hij drukte zich zonder moeite uit in het Swahili. Toen zij nader kennis hadden gemaakt, bracht Larson het gesprek op de mooie jachtluipaard en Msiheri, zo luidde de naam van de grijsaard, vertelde hem de geschiedenis van het dier Deze geschiedenis begon zoals alle verhalen uit het zwarte land met de woorden « HAPO-KATE... LANG, LANG GELEDEN... ».

★

HAPO-KATE leefde er in een klein dorp langs de Moshi-rivier, een man die Msiheri heette en door de andere inboorlingen met eerbied werd behandeld. Hij had gezond verstand, was rustig en zwijgzaam. Op zekere dag begreep hij dat de ware vrede, waarnaar hij verlangde niet in het dorp te vinden was, maar in de eenzaamheid. Hij vertrok en ging ver weg van al diegenen die hij had gekend om in het woud deze hut te bouwen en er te leven in gezelschap van zijn jachtluipaarden. Er was inderdaad een tijd dat hij drie jachtluipaarden bezat. Deze dieren hebben iets van de hond en iets van de kat. Ze zijn trouw aan de meester die zij gekozen hebben. Nooit zullen zij die ene meester verraden of enig leed berokkenen. Msiheri leerde zijn jachtluipaarden op wild jagen en het hem te brengen. Het kwam zo ver dat zijn lans, zijn boog en zijn pijlen totaal overbodig werden

Op een nacht, het was volle maan, een nacht net zoals deze, sloop er een panter rond de hut en hij dacht dat die eenzame man misschien een uitstekende maaltijd voor hem vormde. Met geduld, intelligentie en sluwheid wachtte de panter tot de zon haar eerste stralen over het woud spreidde en de man zijn jachtluipaarden in de brousse had gestuurd om er op wild te jagen. Toen sloop de panter vlug in de hut van de man.

Msiheri had de rug naar de deur gedraaid en zag de panter niet binnen komen, maar hij rook het dier. Hij draaide zich met een ruk om, greep zijn lans en floot schril en gemoduleerd. Door aldus te fluiten, riep hij zijn jachtluipaarden te hulp. Omzichtig sloop de panter langs de wanden van de hut en draaide om de man heen alsof hij deze buiten wilde duwen en hem verplichten in een grotere ruimte te vechten. Daar immers had de panter meer bewegingsvrijheid en zouden zijn soepelheid en zijn snelheid het spoedig halen. Msiheri begreep dit wel en hij wist ook dat hij zoveel mogelijk tijd moest winnen door het dier zenuwachtig te maken, zonder het echter zodanig op te hitsen dat het voortijdig zou toespringen. Oog in oog en stap voor stap liepen zij vele keren in de hut rond. Dan floot Msjheri opnieuw en een kort gemiauw, het ene dicht bij, het andere nog zeer ver af, antwoordde hem. Even nadien verscheen de eerste jachtluipaard op de drempel van de hut.

— Rudi nyuma ! beval de man.

Het dier aarzelde een ogenblik, want het wist dat zijn meester in gevaar verkeerde en het wou zich onmiddellijk tussen hem en de panter werpen.

— Rudi nyuma ! beval de meester nogmaals en de jachtluipaard gehoorzaamde.

De panter werd woedend, het bloed schoot hem in de ogen, hij snuifde, liet de vlijmscherpe tanden zien en stak dreigend een klauw op. Toen verscheen de tweede jachtluipaard.

— Rudi nyuma ! zei de meester en verplichtte ook de tweede jachtluipaard zich koest te houden en uit de weg te gaan.

De neger, die over sterke zenuwen, stalen spieren beschikt en bovendien lenig en snel is, kan alleen een panter overwinnen, maar meestal wordt hij daarbij gewond en het is niet zelden dat hij sterft tengevolge van de opgelopen verwondingen. Geholpen door een jachtluipaard blijven zijn kansen om een pan-

KOM MEE NAAR BLADZIJDE 26

De drie jachtluipaarden sprongen op de panter toe en vormden een onontwarbaar kluwen.

HAPO -kafé!

(VERVOLG VAN BLZ 25.)

ter te overwinnen eigenlijk dezelfde, want met één slag van zijn poot kan een panter een jachtluipaard uitschakelen en het is daarom dat Msiheri wachtte tot al zijn trouwe dieren daar waren.

Toen hij voor de zoveelste keer oog in oog met de panter voorbij de deur kwam, zag hij dat zijn derde jachtluipaard ter plaatse was. De drie dieren beefden van ingehouden woede. Toen stak hij de panter zijn lans toe. Deze bekommerde zich hierom niet. Hij spande de spieren en sprong. Msiheri uitte een kreet en wipte op zij :

— 'M bele !

De drie jachtluipaarden stortten zich op hun prooi. De panter en de drie jachtluipaarden vormden een onontwarbaar kluwen, maar ten slotte kon Msiheri het groot roofdier met een lanssteek doden. Twee van zijn trouwe dieren hadden er het leven bij ingeschoten, de derde jachtluipaard had een gebroken poot, maar nog wou hij de dode panter niet lossen

Ontroerd had Larson naar het verhaal van de kluizenaar geluisterd

Toen deze bleef zwijgen, begreep hij dat de geschiedenis ten einde was en hij waagde het te vragen .

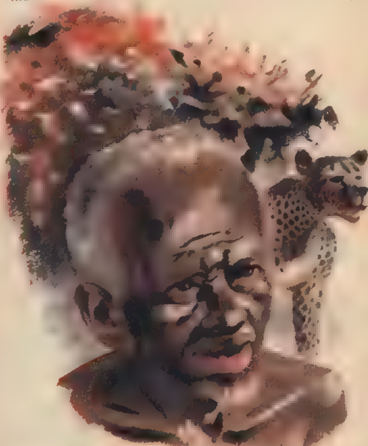
— Zijn alle jachtluipaarden zo trouw en toegewijd ?

— Ja, allemaal zonder uitzondering en het is daarom dat ik zoveel van hen houd. Men moet hen echter leren kennen en men moet met hen spelen, want heel hun leven spelen de jachtluipaarden graag. Zij blijven steeds kinderen

Msiheri riep zijn jachtluipaard en Larson kon het dier van dichtbij bewonderen. De jachtluipaard had een donker gevlekte huid, een lange geringde staart, een ronde kop zoals die van een kat, maar voor het overige geleek hij veel op de hond. De jachtluipaard begon met de stok van zijn oude meester te spelen, maar als de blanke jager een beetje te dicht naderde, dan hield hij op en ontblootte zijn blinkende, sterke tanden.

Larson drong niet aan, want hij was er van overtuigd dat het mooi lenig dier geen katje was om zonder handschoenen aan te pakken !

EINDE

SNEL DAMHERT *is verdwenen*

SYLVIO GOMEZ, *de verrader*

WIJ bevinden ons in Fort Mac Pherson, op de grenzen van Wyoming en Colorado. Vijf minuten vooraleer ons verhaal begint, werden Buffalo Bill en Hickock naar het bureau van kommandant Lister geleid. Zij zullen van deze laatste een belangrijke opdracht ontvangen.

« Ik zal jullie de ernst van de situatie niet verdoezelen, zei de officier. De Cheyennes zijn razend van woede... Sedert drie dagen heb ik geen nieuws meer van sergeant Adams, die vorige dinsdag met vier soldaten vertrokken is. Ik vrees het ergste Het is een schurk die de Indianen tegen ons ophitst. Hij heet Gomez en hij heeft met de Cheyennes een verbond gesloten om tegen ons een meedogenloze oorlog te voeren. Men vertelt hier, dat Gomez zijn lichaam zelfs met een okerkleurige verf beschildert om voor een rasechte Roodhuid te kunnen doorgaan. Hij scalpeerde Blanken met eigen hand. Nu weten jullie welke gevaren er jullie te wachten staan. Ik wens jullie goede reis en ik hoop dat jullie mij goed nieuws brengen van sergeant Adams. . »

CODY en Hickock namen afscheid van kommandant Lister en twee uren later vertrokken zij voor hun eerste verkenningstocht in de streek rond het fort gelegen. Ze hadden vijf of zes mijlen in zuidelijke richting afgelegd toen ze de knal van een ontploffing hoorden. « Als wij tot op die heuvel rijden, kunnen wij zien wat er daar gebeurt », zei Buffalo Bill. Op de kruin van de heuvel aangekomen, ontdekten onze vrienden een dood paard en enkele meter verder een Indiaan die blijkbaar het bewustzijn verloren had

DE aanvaller zelf was als het ware in rook opgegaan. Onze vrienden keken verrast op toen zij op de plaats van het drama kwamen en vaststelden dat die Indiaan een knaap van dertien of veertien jaar was. Buffalo Bill sprong van zijn paard en lichtte voorzichtig het hoofd en de borst van de jonge Cheyenne op. Deze laatste kwam weldra bij kennis. Hij opende de ogen en was verrast en ook bang. Hij was immers aan de genade van twee Bleekgezichten overgeleverd. De glimlach van Buffalo Bill stelde hem echter gerust. « Hoe heet mijn jonge rode broeder ? » vroeg de verkenner met zachte stem.

SNEL DAMHERT is mijn naam, antwoordde de knaap. De Grote Geest zegene de Bleekgezichten die mij geholpen hebben. » — « Tot welke stam behoor je ? » vroeg Cody. « Grijze Beer, de dappere en eerbiedwaardige krijger is onze sachem », antwoordde Snel Damhert zonder aarzelen.

TOEN Buffalo Bill echter vroeg wie de aanrander was, klemde de jongen de lippen op elkaar en weigerde te antwoorden. Buffalo Bill vond dat het beter was niet aan te dringen. Hij hielp de jonge Indiaan opstaan, maar nauwelijks had deze zijn voeten op de grond gezet, of hij onderdrukte een kreet van pijn en greep met de hand naar de rechter enkel.

VERDUIVELD ! fluisterde Cody. Dat maakt de zaak niet makkelijker. Wij kunnen die knaap hier niet achterlaten. Hickok, keer met deze jongen naar Fort Mac Pherson terug en vertrouw hem toe aan de goede zorgen van de dokter van het garnizoen Ik zet mijn verkenningstocht voort en morgen zien we elkaar terug » Hickok wist dat Buffalo Bill zelden terugkwam op een beslissing en daarom knikte hij instemmend, alhoewel hij wist dat de zaak gevaarlijk kon worden. Hij hees snel Damhert in het zadel en keerde naar het fort terug, terwijl Buffalo Bill zijn verkenningstocht alleen voortzette . Drie uren later naderde Buffalo Bill een bergengte Eensklaps bracht hij zijn paard tot staan. Hij stond als verbaasd.

Wordt voortgezet.

OPERATIE JUPITER

door A.WEINBERG

Een escadrille van « Blauwe Driehoeken » vliegt naar de basis van Whitehorse. Piet mocht Dan Cooper vergezellen..

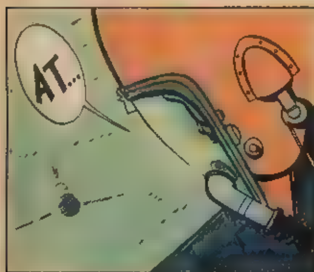

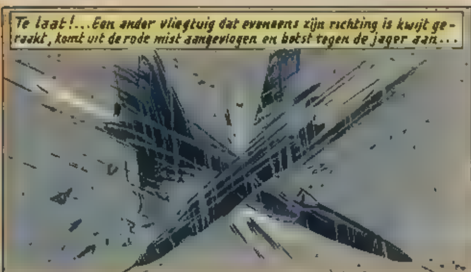

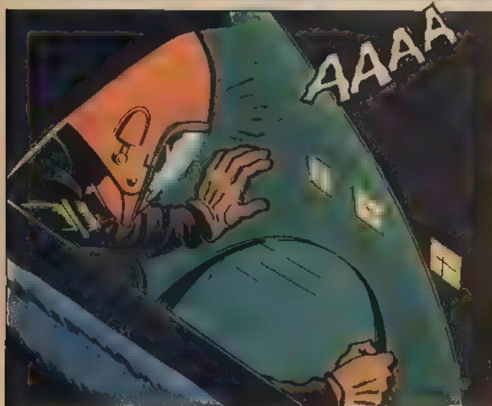

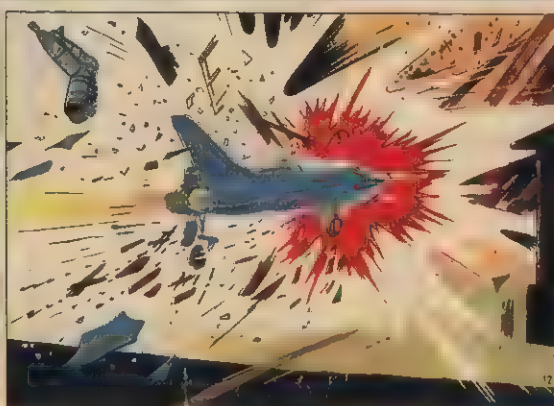

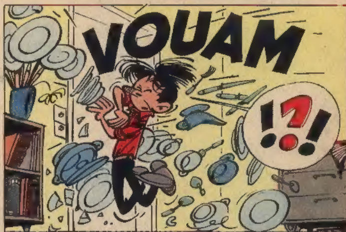
(Wordt voortgezet.)

Ton en Tinneke

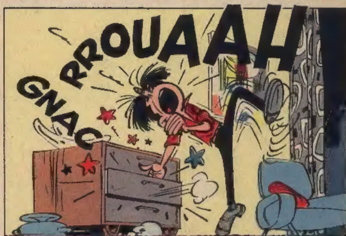

DOOR Franquin

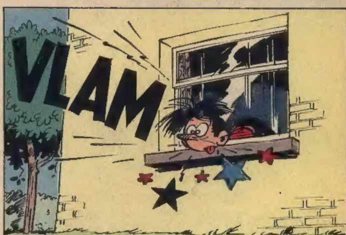

VUUR!

AMERIKAANSE legerartsen schieten met een klein pistool op de soldaten. Kijk niet zo verschrikt, het is om bestwil! Inderdaad, het gaat hier om een nieuwe wijze van vaccineren. De dosis dringt onder druk in de huid, zonder dat het nodig is een naald te gebruiken. Met deze nieuwe metode zouden 400 à 750 personen per dag kunnen ingeënt worden. Het gebruik van dit pistool is dus tamelijk sympatiek!

DIENAARS VAN DE ABSTRAKTE SCHILDERKUNST

BETSY en Congo zijn twee dienaars van de abstrakte schilderkunst en ze maakten kennis met elkaar te Londen. Betsy kwam uit Amerika en Congo voelt zich op en top een Brit. Misschien zal je ons niet geloven, maar het is de zuivere waarheid, Betsy en Congo zijn... apen! Congo had niets dan minachting voor de tentoongestelde werken van Betsy. Hij was misschien ook een tikje jaloers, want hij haalde al zijn eigen doeken te voorschijn en toonde die fier aan zijn bewonderaars. Nadien lei hij ze op de grond en ging er bovenop zitten terwijl hij zich op de borst klopte. Dat betekende wellicht: « Deze meesterwerken zijn van mij. » En intussen hield zijn mentor, Desmond Morris, een perskonferentie tijdens dewelke hij de arbeidsmetode van Congo verklaarde. Men geeft deze laatste penselen die tevoren in de verf werden gedoopt. Congo laat zich leiden door zijn inspiratie. Hij is dol op hevig rood en maakt er dan ook veel gebruik van. Hij weigert echter systematisch blauwe verf. Blauw maakt hem woedend.

DE POS

DE GESTRAFTE SNOEPLUST

EEN kleine, jonge haas, die vlakbij het vliegveld van Saint-Nazaire (Frankrijk) woonde, besloot op zekere morgen een klein wandelingetje te maken over de startbanen. Het duurde echter niet lang of hij raakte gevangen in de kleverige pek, die zo pas over een stuk van de asfaltweg was gegoten. De sperwers hadden van uit hun hoge uitkijkpost de kleine haas gezien, en toen hij vastzat in de pek stortten zij zich naar beneden in de hoop dat lekker beetje vlug op te smullen. Ze

werden echter gestraft, want ook zij kwamen met hun poten in het kleverige goedje terecht. Daar stonden ze nu! Haas en sperwers werden opgemerkt door de piloten en samen bevrijd.

DE TREIN OVERWON

DE stier graasde rustig in een weide vlakbij de spoorweg. Plotseling kwam er een trein. De stier, waarschijnlijk opgehitst door het lawaai, chargeerde de lokomotief... Jammer genoeg voor hem kwam de trein als overwinnaar uit dit gevecht.

EERLIJK GEDEELD

DRIE piloten moesten in een woestijn van Zuid Afrika een noodlanding maken. Vier dagen nadien werden ze gelukkig teruggevonden. Alles wat zij in die tijd gegeten hadden, was een sprinkhaan en die hadden ze eerlijk gedeeld.

— Ons einde was nabij, zei een van de piloten aan zijn redders. Het was vreselijk! 's Nachts likten we de schroef van ons vliegtuig af om onze tong te verfrissen.

Speel met ons mee!

OPLOSSINGEN VAN BLZ. 4

Vervolledig de tekening en je ziet een racewagen.

De Discuswerper, de Denker (beiden van Rodin) en het Vrijheidsstandbeeld (ingang van de Hudson te New York).

Tilion

PEKING-HANGTSJOU

VAN Peking naar Hangstjou in China vloeit er een kanaal dat in het jaar 486 voor Christus werd gegraven en dat 1300 km lang is. Het is nog voor het grootste gedeelte bevaarbaar en heeft nog steeds de titel van « langste kanaal ter wereld ».

Het wonderkruid

EEN Duits bioloog maakte uit verschillende kruiden en specerijen een preparaat dat de eigenschap bezit, vlees gedurende vele maanden vers te houden en dit zonder het te koken, in te blikken of in een koelkast te bewaren. De Duitse bioloog meent dat de oude Egyptenaren enkele van deze kruiden gebruikten om de lijken van de koningen te balsemen.

ENGELENGEDULD

EEN origineel man trachtte alle kombinaties die mogelijk zijn met de zes en twintig letters van het alfabet op het spoor te komen. Volgens hem zijn er 620.000.000.000.000.000.000.000.000.000. Wij bewonderen het engelengeduld van die man!

WEDREN VOOR SPOKEN

TE Droxdorf had er 's nachts een paardenrace plaats. Op zichzelf geen nieuwigheid maar die nacht was het zó helledonker, dat men geen hand voor ogen zag. Om niet op elkaar te botsen hadden de jockeys een lang wit hemd aangetrokken en de toeschouwers kregen daardoor de indruk een wedren voor spoken bij te wonen.

GEEN KRANTEN!

HET Joegoslavisch blad « Savremena Technica » schrijft dat er in het jaar 2000 geen kranten meer zullen zijn. Wie zich interesseert voor de gebeurtenissen van de dag koopt een doosje dat niet groter zal zijn dan een hand en waarin drie honderd meters film verpakt zitten. De film wordt in een speciaal apparaat gestoken en men drukt op de knop om naar keuze het politiek nieuws, sport of mode te zien afrollen. Maak je geen zorgen; zijn er geen kranten meer, « Kuifje » is er nog!

EEN RUIMTETAAL

DE Russische kunstsatelliet opende de weg naar de ruimtevaart en de wiskundige Hans Freudenthal deelde mede, dat hij de « lingua cosmica » of ruimtetaal heeft samengesteld uit radioseinen. « Dank zij deze taal, aldus de wiskundige, zouden de eerste ruimtereizigers in kontakt kunnen treden met de eventuele bewoners van Mars of Venus ». Wanneer krijgen we een ruimte-woordenboekje?

LEES KUIFJE IEDERE WEEK

GELUKKIG ALS EEN MICROBE OP MARS

OF de mens op Mars kan leven is nog altijd een open vraag. Er is weinig zuurstof, de temperatuurschommelingen zijn er fantastisch en de zandstormen kunnen er twee maanden aanhouden. De geleerden zijn er echter van overtuigd dat sommige microben het op Mars best zouden uithouden, nl. deze die ook bij de brutaalste temperatuurveranderingen fit blijven en normaal in stikstof kunnen leven. De atmosfeer op Mars is immers hoofdzakelijk samengesteld uit stikstof. Het duurt misschien niet lang meer vooraleer de geleerden hun teorie aan de werkelijkheid kunnen toetsen en een reisje maken naar Mars...

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

DEVEA

Publiciteit : PUBLI-Art

14-11-57

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Onze vrienden worden gevolgd door een duikboot. Hun leven hangt aan een zijden draadje...

